

Кога почнав да се сакам себеси,
сфатив дека секогаш и во секоја прилика
сум на вистинското место, во вистинското време,
и дека сè што се случува е така како што треба да биде.
Оттогаш можам да бидам спокоен.
Денеска знам: тоа се нарекува **ВЕРБА**.

Кога почнав да се сакам себеси,
сфатив колку може да биде навредливо за некој
кога се обидувам да му ги наметнам моите желби,
иако знам дека моментот не е вистински и дека таа личност не е подготвена за тоа,
па дури и тогаш кога таа личност сум јас.
Денеска знам: тоа се нарекува **ПОЧИТ**.

Кога почнав да се сакам себеси,
можев да препознаам дека емотивната болка и страдањето
се предупредување да не живеам против сопствената вистина.
Денеска знам: тоа се нарекува **АВТЕНТИЧНОСТ**.

Кога почнав да се сакам себеси,
престанав да копнеам за друг живот
и можев да видам дека сè околу мене беше повик за растење.
Денеска знам: тоа се нарекува **ЗРЕЛОСТ**.

Кога почнав да се сакам себеси,
престанав да се лишувам од моето слободно време,
престанав да планирам грандиозни проекти за иднината.
Денеска го правам само она што ми причинува задоволство и радост,
она што го сакам и заради кое моето срце се смее.
Го правам на мој начин, со мое темпо.
Денеска знам: тоа се нарекува **ИСКРЕНОСТ**.

Кога почнав да се сакам себеси,
побегнав од сè што не е здраво за мене,
од јадења, луѓе, работи, ситуации...,
од сè што ме влечеше надолу и ме оттргнуваше од самиот себе.
На почетокот тоа го нарекував „здрав егоизам“,
но денеска знам: тоа е **ЉУБОВ КОН САМИОТ СЕБЕ**.

Кога почнав да се сакам себеси,
престанав да сакам секогаш да сум во право,
а на тој начин помалку грешев.
Денеска знам: тоа се нарекува **СКРОМНОСТ**.

Кога почнав да се сакам себеси,
одбив да живеам во минатото
и да се грижам за мојата иднина.
Живеам овде и сега.

Денеска знам: тоа се нарекува **СВЕСТ**.

Кога почнав да се сакам себеси,
видов дека моите мисли
можат да ме направат мизерен и болен.
Но, кога моите мисли побараа сила од срцето,
мојот ум доби важен партнер.
Денеска знам: тоа се нарекува **МУДРОСТ НА СРЦЕТО**.

Кога почнав да се сакам себеси,
сфатив дека нема потреба да се плашине од дискусии, конфликти и проблеми,
бидејќи дури и ѕвездите понекогаш се судираат,
но потоа создаваат нов свет.
Денеска знам: тоа се нарекува **ЖИВОТ**.

Чарли Чаплин

(Се претпоставува дека поемата „Кога почнав да се сакам себеси“, Чарли Чаплин ја напишал на својот 70-ти роденден, на 16 април 1959 година)